

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево дана којега створи Господ да се радујмо и веселимо у њему. То је једна од химни Цркве Православне која се употребљава на највећи празник хришћански, на Васкрс, али и много често у току године кад год имамо разлога да се радујемо и веселимо. А данас заиста имамо разлог браћо и сестре да овај дан којега Господ створи и дарова нам да се у њему радујемо и веселимо. Због чега? Због велике и превелике милости и љубави Божије које је указао према нама, и милости Свете Богородице која је такође заштитница рода хришћанскога и свих оних који јој се моле и у помоћ призивају.

Разлог, посебан разлог данашњега славља и радости наше јесте овај храм Божији у коме се налазимо сабрани са разних страна из близа и далека. А сабра нас овде Дух Свети да прославимо име Господње, да прославимо празник Свете Богородице њене чудесне иконе Тројеручице и да осветимо овај новосаграђени храм подигнут у славу Божију и у част Свете Богородице.

Пре две године постављени су темељи овога храма а онда прошле године негде у октобру настављени су радови да би ево уз помоћ Божију и милошћу Божијом приведени били крају и храм спреман за његово освећење и за употребу овоме народу Божијем. То не би могли бити тако брзо готово без помоћи Божије, без покрова Свете Богородице и њене заштите али и без помоћи многих од вас браћо и сестре и многих оних који су на било који начин допринели да се ово дело Божије успешно приведе крају и заврши.

Много би нам времена требало ако би наводио имена свих оних којима треба заблагодарити за њихову помоћ. Али ако ми не можемо да их набројимо знамо да их Господ све зна по имену и зна шта су они учинили и Господ ће им то стоструко узвратити. Али не можемо да не поменемо бар неке од њих. То је пре свега госпођа Боса из Београда која је даровала овде своје имање да се отвори

катакомба православне Цркве Божије светосавске у нашем народу и у нашој држави овде. Она је то дала и поклонила у славу Божију а моји монаси који су овде одређени да живе и да раде, они су се потрудили нарочито са оцем Ксенофонтом на челу да то дело Божије приведу крају.

Поред њих, поред Босе и монаха овде који живе и раде, морамо да поменемо председника општине Чајетина господина Милана Стаматовића који је својом заштитом, својим покровом, својим дозволама које су биле неопходне за почетак и градњу овога храма Божијега учинио све да та административна страна не затаји него да буде све благовремено урађено и припремљено. И не само да се он трудио на тој папирологији, на тој администрацији, него је и материјално помогао преко својих људи, преко предузећа који су на разне начине помагали ово дело Божије. У давању материјала, у погодним ценама и у свему осталом. Као и многи они који су својим трудом, својим радом, својим знојем који су уградили у овај храм Божији заслужили су да им се име помене али не могу све по имену – нека их Господ помене у Царству своме.

Света Богородица којој је овај храм посвећен, која ће бдити над њим као и до сада што је бдила над многим нашим храмовима посвећен у њену част, а нарочито над нашим светим манастиром Хиландаром у Светој Гори који је њој посвећен и чија је она игуманија и заштитница. Она ће бити то и овога нашега храма овде и свих оних који овде долазе да се Богу моле, да се овде исповедају, причешћују, да децу крштавају, да се венчавају и да своје покојне драге одавде испраћају у небеску Србију у Царство небеско.

Нека би Света Богородица која нас је и до сада штитила и која је спремна увек да буде на помоћ свима који је призову и који се обрате, нека би им она била на помоћи да сваке године на данашњи дан овде се одржава народни сабор у част освећења овога храма.

Сваки храм браћо и сестре имају своју славу као што сваки српски домаћин има своју крсну славу. Слава овога храма јесте празник чудотворне иконе Тројеручице, Богородице Тројеручице којег данас прослављамо. Обичај је да поред манастира или цркве која слави своју крсну славу, поред њих буде и понеки домаћин од стране верника. Ове године поред манастира, оца Ксенофонта и његове братије, домаћини су брат Милија Тановић и госпођа Видосава Томовић који су се потрудили да ове године заједно са манастиром припреме ово славље, да нас све дочекају онако како царски ваља и требају. Има ли ко да се јавља за идућу годину да буде домаћин на овој слави браћо и сестре? Двојица – брат Дејан Јованетић из Ужица и брат Милорад Борисављевић такође из Ужица примају се за идућу годину. Ево да понесете кућама својим овај благослов Божији и да догодине, ако Бог дâ, поново се овде нађемо. А ви сад честитајте старим домаћинима и они вама.

Нек је сретно и благословено. На многаја и благаја лета. Амин Боже дај.

Света Богородица нека нас води и руководи.